
GEESTELIJK LIED

DOOR

A. WAPENAAR

Ik weet niet, wat 'k nog zoeken zoude
Als ik mocht zeggen: Hij is mijn,
Als Hij in mij Zijn vreugd' aanschouwde,
En bij mij was, als ware ik Zijn!

Zoo velen, die steeds zoekend dolen,
Van onrust en vertwijf'ling zat;
Zij wanen wijs zich, maar verholen
Bleef hun deez' allerschoonste schat!

D'een denkt, dat hij het heeft gevonden,
En wat hij heeft, is niets dan goud.
Een ander reist heel d'aard in 't ronde,
Maakt zich een naam, waar hij op bouwt!

Deez' hoopt op overwinnaarskransen,
Die, dat hij met wat lauw'ren prijck',
En zoo wordt elk door ijd'le glansen
In 't eind bedrogen: niemand rijk!

Zijt g'onbekend met Hem gebleven?
Vergat gij, wie voor ons eens stierf?
Aan 't vloekhout offerde Zijn leven,
Opdat Hij 't leven ons verwierf?

Hebt gij van Hem dan niets gelezen,
Geen schamel woord van Hem gehoord?
Hoe hemelsch goed Hij ons wou wezen,
En wat met Hem ons toebehoort?

Hoe uit den hemel Hij wou komen,
Maria's goddelijk kind te zijn?
Welk woord de wereld heeft vernomen
Van Wie genas zooveler pijn?

Hoe Hij, door Liefd' alleen bewogen,
Zichzelf geheel ons geven wou,
Tot in den dood werd neergebogen
Ten fundament van 't Godsgebouw?

Brengt u deez' boodschap geen ontroering?
Is zulk een Mensch u niet genoeg?
Ontsluit ge 't hart niet in vervoering
Voor Hem, die u de hel versloeg?

Laat gij niet alles willig varen,
Hem gaarne offrend al uw lust?
Zoudt gij uw hart Hem niet bewaren?
In Hem alleen toch vindt het rust!

Neem Gij mij aan, o Liefdekoning,
Gij zijt mijn leven, Gij mijn àl;
En open staat mij dan Uw woning,
Als m'alles hier begeven zal!

Gij geeft mij mijn geliefden weder,
Gij blijft mij trouw in eeuwigheid;
Aanbiddend vallen d'englen neder
Voor U, die toch ook mijne zijt!

(Naar Novalis).
